

عنوان مقاله:

رهیافتی نو به الگوی حکمرانی شاه عباس اول؛ زمینه ها و نمودها

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 16، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

حسن الهیاری - استادیار گروه تاریخ دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

برجستگی کنش برخی رهبران سیاسی در تاریخ پدیده ای است که تکیه بر توانایی های فردی نمی تواند به طور کامل آن را تحلیل نماید. آنچه بر اهمیت این مساله می افزاید حکمرانی موفق در دوران جوانی است که هنوز واجد تجربه بخصوصی نیست. بر این اساس پژوهش حاضر در پی آن است تا نسبت میان هوش هیجانی و الگوی حکمرانی شاه عباس اول را بررسی نماید. این تحقیق به روش توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر مطالعه کتابخانه ای انجام شده است. نتایج این تحقیق، نشان می دهد هوش هیجانی نقش موثری در حکمرانی موفق شاه عباس داشته است. این عامل موثر، خود محصول الگوگیری از بافت سیاسی و اجتماعی دوران کودکی و نوجوانی شاه عباس و بازتولید خاطره جمعی جامعه ایران از حیات کوتاه اما معنادار شاه اسماعیل دوم و آشوب های عصر پدر خود، شاه محمد خدابنده، بوده است. نتایج این تحقیق ابعادی از بروز هوش هیجانی در حکمرانی موفق شاه مانند درک بی واسطه از جامعه و کشف عناصر نادیده و توجه به اجرای عدالت اجتماعی، گشایش روحی در قبال جامعه و درک درست از محیط پیرامون را نشان می دهد. در واقع مجموعه تحولات عصر پادشاهی پدر و رفتار اجتماعی شاه اسماعیل دوم و بازخورد مثبت آن در جامعه که بخشی از آن در جنبش های اسماعیل میرزاهای دروغین بروز یافت توانایی همه جانبه درک جامعه هدف را در شاه نوجوان تقویت و به الگوی عمل وی بدل نمود.

کلمات کلیدی:

شاه عباس اول، مدل رهبری، هوش هیجانی، شاه اسماعیل دوم، زمینه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678583>

